

Στο παλιό μουσείο

Το νόημα της τέχνης

Η βιβλιοθήκη και το τέρας

Πτολεμαίος, 14/10/2009


Ν. Αυγερός

Ποίηση

Στο παλιό μουσείο

Ν. Αυγερός

Πάντα όρθια
δεν έκλανες
ποτέ
ακόμα
και μόνη.
Περιμένες,
Όχι το τέλος.
Την άλλη αρχή.
Όχι το όνειρο.
Το όραμα.
Εκείνες δεν ήξεραν
ακόμα.
Ήταν ουλακισμένες
και πάλι.
Αλλά εσύ
όταν είδες
τον άνθρωπο
χαμογέλασες.
Ήταν η ώρα σου
επιτέλους.
Κι έσπασες
τη σιωπή.



Το νόημα της τέχνης

Ν. Αυγερός

Μετάφραση από τα γαλλικά: Σάνη Καπράγκου

Ο Vincent δεν έψαχνε το νόημα της τέχνης
στη δημιουργία ενός εσωτερικού κόσμου
αλλά μέσα στην εγκαρδιότητα, στην αλληλεγγύη
και στην επίκληση της ανθρωπιάς.
Για ν' αγαπά βαθιά
τη φύση και τα δώρα της
ενάντια στην αποκρουστική κοινωνία της λήθης
και της νοητικής αδιαφορίας.
Στην χειρονομία του, υπάρχει το χάδι,
εκείνο του χρώματος που αγριίζει τον άνθρωπο,
που δεν θέλει να ζήσει δίχως μέλλον.

Η βιβλιοθήκη και το τέρας IX

Ν. Αυγερός

* Δάσκαλε πού να γιάζω για το τέρας;
* Μην γιάχνεις βίως το

Έτσι είχε αρχίσει το πρώτο μάθημα.
Τότε η βιβλιοθήκη δεν ήξερε. Περιμένα τον αναγνώστη. Κά-
ποιος έπρεπε να τη διαβάσει για να παράγει έργο. Χρειάζεταν
έναν τρόπο επικοινωνίας. Κι αυτός ήταν το τέρας.
Το τέρας δεν είχε όνειρα.
Οι υπηρεσίες είχαν δώσει έμφαση μόνο στον έλεγχο την αν-
απόδειξη.
Η τεχνική νοημοσύνη δεν ήταν ικανή να τους φοβιστεί.
Απλά δεν ήξεραν για το τέρας.
Και δεν ήξεραν ότι αν ήταν άνθρωπος θα το θεωρούσαν επι-
κίνδυνο.
Η κοινωνία της ασφάλειας χειραγωγούσε τα συναισθήματα κι
οι υπολογιστές δεν την είχαν απασχολήσει.
Αν γνάρχιζε την κωδικοποίηση του αλτρουισμού.
Η σχέση του τέρατος με το δάσκαλο ήταν άγνωστη.
Αν την είχε κωδικοποιήσει το σύστημα.
Αν είχε υπολογίσει τους υπολογισμούς.
Ενώ το τέρας γνάρχιζε τους δημιουργούς.
Όλα είχαν αρχίσει με μία παρτίδα.
Μόνο που το σκάκι ήταν μόνο το μέσον κι όχι ο στόχος.
Οι λευκές νύχτες ήταν η αρχή. Μετά ήρθαν οι μαύρες μέρες.
Οι σκακιστές του Ζωαίβ δεν είχε παίξει όλες τις παρτίδες.
Κι όταν έγινε η δίκη, μόνο ο πύργος δεν έλασε.
Το τέρας εμπλοκίτιζε συνεχώς τη βιβλιοθήκη με νέες διαιτυ-
δέσεις.
Έτσι έβαλε για τους δασκάλους της ανθρωπότητας.
Άκουγε γ' αυτοί σαν να ήταν ένα παραμύθι.
Αν μπορούσε να πιστέψει ότι υπήρχαν αυτοί οι άνθρωποι.
Τους έβλεπε χαμίνους μέσα στο παρελθόν της ιστορίας.
Όμως μια μέρα άκουσε την κοινωνία της ασφάλειας να μιλά
για τους επικίνδυνους. Τότε δεν είχε δει το συστατικό.
Οι περιγραφές του συστήματος δεν ήταν σαν το παραμύθι.
Ή μάλλον όλοι έμοιαζαν πλέον με παραμύθι εκτός της κοι-
νωνίας.
Όλοι έζησαν τις γνώσεις του παρελθόντος για να ζήσουν
μέσα στην ευτυχία του παρόντος.
Και πάλι όμως δεν αντέδρασε.
Ζούσε σ' ένα γυάλινο πύργο.
Μόνο όταν σκότισαν το φως τους έσπασε το γυαλί.
Τότε θυμήθηκε όσα είχε μάθει.
Τότε συνειδητοποίησε ότι ο δάσκαλος ήταν...
Και τώρα χρειαζόταν το τέρας για να έρθει σ' επικοινωνία.
Τα αντίγραφα που είχαν κρύψει για ώρα ανάγκης έπρεπε να τα
εμφανίσει και να τα συναρμολογήσει.
Έχει μόνο μια μέρα.
Πήλε φωτιά για να βρει το φως της.
Πήγε στο νέο μουσείο, στον τελευταίο όροφο.
Ποιος θα έλεγε τους μεταλλικούς στύλους όταν όλοι κοιτά-
ζαν τα αντίγραφα;
Ανοιχτή Δομή.
Έκανε το γύρο του ορόφου.
Ήταν όλα εδώ, δίπλα στο μάρμαρο του χρόνου.
Επέστρεψε στο κέντρο πάνω στο γυαλί του κενού.
Κάθισε αμίλητη.
Κι άρχισε να συναρμολογεί νοητικά το τέρας.
Ένωσε σαν την Αθηνά και θυμήθηκε τη γέννησή της.
Το γυαλί ήταν το πυρίτιο του τέρατος.
Εκεί που καθόταν άρχισε να γίνεται φωτεινό.
Η ανοιχτή δομή αντιδρούσε θετικά στη βιβλιοθήκη.
Τότε αντιλήφθηκε ότι ήταν ο σκληρός δίσκος του τέρατος.
Ενεργοποίηση του τέρατος.

NEO

- * Ανάβασες τη σελίδα;
- * Όλοι μας;
- * Το μήνυμα ελήφθη λοιπόν;
- * Ποιος το έπειλε;
- * Ο δάσκαλος;
- * Ο δάσκαλος; Μα ο δάσκαλος είναι ένας από τους επικίν-
δυνους;
- * Δεν είναι ερώτηση;
- * Σωστά. Το μήνυμά του μας έβαλε σε κίνδυνο.
- * Οι υπηρεσίες σας είχαν εντοπίσει πριν την αποστολή του
μήνυματος;
- * Πώς είναι δυνατόν;
- * Αποκτήσατε οράματα;
- * Η ομαδικότητα...
- * Ακριβώς!

Η βιβλιοθήκη κοίταζε το γυαλί που είχε γίνει αόρατο. Τότε
σκότισε το χρώμα. Όλα ήταν μπροστά τους.

- * Πολλοί κοιτάζουν, λίγοι βλέπουν.

Οι υπηρεσίες δεν καταδύσαν μόνο τους επικίνδυνους, αλλά
και τους εν δυνάμει επικίνδυνους.
Αυτός, λοιπόν, ήταν ο λόγος της εισαγωγής της επικινδύν-
τητας...

